

NEWS

Tilgængelighed er ikke et ekstranummer

27. juli 2026, Tobias Engl

Der findes projektplaner, hvor tilgængelighed står helt nederst. Under logoet, under farveuniverset, under spørgsmålet om, hvorvidt baggrundsvideoen virkelig skal køre i 4K. En stjerne, en linje, et punkt, man tager sig af, hvis der bliver tid. Sådan behandler man et ekstranummer. Noget rart ovenpå, frivilligt, for at gøre et godt indtryk.

Snart et år har dette ekstranummer nu været lov. Den tyske Barrierefreiheitsstärkungsgesetz har gældt siden juni 2025, med et navn så u håndterligt, at ingen kan udtale det helt uden forhindringer. Den tager det alvorligt, som længe gik for at være en pæn gestus. Den, der retter apparater eller digitale tjenester mod et publikum, skal bygge dem, så de når frem til alle. Til at opfatte med mere end én sans. Til at læse også for øjne, der ikke længere er de bedste. Til at betjene for hænder, der ryster.

Et ekstranummer kan man springe over. Det er hele dets væsen. Her ligger tankefejlen, der gør projekter dyre ... det, man planlægger sidst, planlægger man dårligst. Tilgængelighed, der skrues på til sidst, ser også sådan ud. En oplæsningsknap, der klæber ude i hjørnet. En kontrast, der er rettet til, indtil den lige akkurat går igennem. Flueben sat, hjertet ikke med.

ScreenWay har sprunget den rækkefølge over. Hos os står tilgængelighed ikke nederst i planen, for der findes ingen plan, hvor den måtte mangle. En ScreenWay-visning siger højt, hvad den viser. Den bærer sin skrift i størrelser, man stadig kan læse fra den anden side af rummet. Den giver det samme indhold på flere sprog og via flere sanser, fordi et billede alene ikke når alle. Vi skulle ikke eftermontere noget for det; arkitekturen var på plads fra starten.

Fristen står fast, bøderne er virkelige, og et eller andet sted skruer nogen lige nu hektisk på sit ekstranummer. En dør, der åbner sig for alle, er ikke en særlig dør. Det er en dør, der har forstået sin opgave. Det må skærme også gerne.